

der fra mit partis side siger, at den vedtagelse, der ligger her, bør stemmes ned.

Søren Søndergaard (EL):

Indenrigsministerens konklusion var måske ikke voldsomt overraskende. Vi ved jo, at man fra regeringens side har svært ved at erkende de problemer, der er i dansk udlændingelovgivning.

Vi synes, der er mange af dem, især når man kigger på flygtningeområdet, transportansvaret, visumpolitikken, håndtering af fortrolige oplysninger givet under flygtningeinterview, madpakkeordningen, frihedsberøvelsen – det kom ministeren ikke ind på – sagsbehandlingstiden, den manglende juridiske bistand i første instans, Flygtningeævnets kompetence, ankelmuligheder, Ombudsmanden, hensynet til syge afviste asylsøgere, problemerne omkring sikkerheden ved ledsaget tilbagesendelse og overdragelse til myndighederne og opholdstilladelse ved manglende udsendelsesmuligheder.

Der er sådan set nok af emner at tage fat på, hvor der er nogle problemer, hvis man vil se dem. Der vælger regeringen så at sige: Dem vil vi ikke se. Det forsvinder problemerne jo ikke af, men det er klart, at med et flertal i ryggen kan man selvfølgelig vælge at lade være med at diskutere dem indtil videre.

Det problem, man ikke kan vælge at lade være med at diskutere, er det problem, der består i, at der er folk, der bliver sendt hjem fra Danmark, der forsvinder. Det problem vil komme mere og mere på indenrigsministerens dagsorden, og indenrigsministeren kan lige så godt først som sidst forsøge at finde ud af, hvad der foregår, og komme med et svar på det, for det er klart, at det er et spørgsmål, der vil blive stillet igen og igen og igen: Hvad sker der med de folk, som vi sender tilbage til f.eks. Iran, der forsvinder, hvor der ikke er nogen forklaring, og hvor der er en risiko for, at de er blevet fængslet? Hvad sker der med de mennesker? Det spørgsmål kan indenrigsministeren ikke trylle væk fra den politiske dagsorden. Det vil blive ved med at blive stillet, og derfor kan man lige så godt først som sidst begynde at tage det seriøst.

Derfor synes vi egentlig også, at det var et godt forslag, et godt tilbud, vi kom med til ministeren, for vi ønsker ikke, at ministeren skal gøre sig til dommer over Flygtningeævnet. Derfor synes vi egentlig også, det var et godt

forslag, vi kom med, om, at vi nedsatte et uafhængigt udvalg, som kunne undersøge, hvad der er sket med de folk, hvor der foreligger en påstand om, at de eventuelt er anholdt, og i hvert fald foreligger den kendsgerning, at de er forsvundet. Det ønsker ministeren så ikke at tage imod. Det er ministerens afgørelse. Så må vi jo finde nogle andre måder, hvorpå vi kan blive ved med at rejse det spørgsmål igen og igen og igen, til vi får klarhed over, hvad der sker med de folk, som bliver afvist fra Danmark.

Det er klart, at der ikke er flertal for det forslag, vi har fremsat. Det synes vi selvfølgelig er ærgerligt. Alligevel vil jeg godt sige, at jeg synes, at der var nogle positive toner i det, som hr. Henrik Svane kom med fra Det Radikale Venstre. Vi forstår godt de betænkeligheder, der kan være i forhold til vores forslag, og vi vil da være glade, hvis den brugergruppe, som er nedsat i Udlændingestyrelsen, kan opfylde nogle af de funktioner, vi lægger op til. Derfor vil vi gå ind og se på det, og derfor vil vi fortsætte denne her diskussion, også med Det Radikale Venstre. Det er ikke et forslag, der er fremsat for at grave en grøft, det er faktisk et forslag, som er stillet også for at bringe indenrigsministeren ud af nogle af de vanskeligheder, vi synes han er i, ved at han er den, som er den politisk ansvarlige for at sende folk tilbage, der altså forsvinder, når de kommer tilbage.

Afslutningsvis vil jeg sige, at vores forslag jo har givet anledning til, at også Dansk Folkeparti har fremsat en delmængde til vedtagelse. Vi kan jo bedst lide helheder, vi kan jo bedst lide at få det hele, men når vi nu kun kan få en del af det, vi går ind for, vil vi selvfølgelig tage til takke med det, og derfor skal jeg da også sige på de tre partiers vegne – Kristeligt Folkeparti, SF og Enhedslisten – at vi vil stemme for den del af vores forslag, som Dansk Folkeparti har valgt at fremsætte isoleret.

Personlig vil jeg så tilføje, at for mit eget vedkommende er det klart, at det jo fuldstændig overflødiggør den efterfølgende debat, i og med at når vi har stemt om det her forslag om nedsættelse af en kommission, så er der ikke nogen grund til at tage den efterfølgende debat, og det vil sige, at vi faktisk kan gå direkte over til et af de sidste punkter på dagsordenen og springe det punkt over, og det ser jeg frem til.

Hermed sluttede forhandlingen.